

минута настанѣла. Мъртва тишина се въцарила за една секунда, во врѣме на която било възможно да се чуе даже биението на часовнишко махало; подиръ това звученъ, громъкъ гласъ прѣсѣкълъ всеобщото мълчанье. Кишиневскій епископъ, Павелъ, четялъ военния манифестъ, подаденъ нему отъ рѣката на самия Монархъ.

Ето съдържанието на този знаменателенъ актъ, съ който се отвори великото дѣло на войната:

«Съ Божията милость Ний, Александръ Втори, Императоръ и Самодържецъ Всеруссийски, Царъ Полскій, Великий Князь Финляндскій и прочее, и прочее.

«На всички Наши любезни вѣрноподанни е извѣстно живото участие, което Ний всѣкога сми вземали въ сѣдѣбитѣ на угнетеното християнско население въ Турция. Нашето желание: да подобримъ и оздравимъ положението му, е раздѣлялъ и цѣлъ Русски народъ, който ний искаеа готовность за нови жертви, само дано олекчи сѣдѣбата на християнитѣ на Балканския полуостровъ.

«Крѣвѣта и имотѣтъ на нашитѣ поданни сѣ били всѣкога скѣпи за насъ; всичко наше царуванье свидѣтельствува за постоянната Наша грижа да запазимъ на Русия благословиитѣ на мира. Ний не сми забравили никога тѣзи грижа прѣзъ всичко врѣме на жалостнитѣ събития, които произлѣзвахъ въ Босна, Херцеговина и България.

«Ний най-напрѣдъ имахми за цѣлъ да подобримъ състоянието на источнитѣ християни чрѣзъ мирни прѣговори и съгласия съ съюзнитѣ и дружествени Намъ велики европейски държави. Ний не сми прѣставали да се трудимъ, цѣли двѣ години, за да склонимъ Портата на прѣобразованя, които би могли да оградѣтъ отъ произвола на мѣстнитѣ власти християнитѣ въ Босна, Херцеговина и България. Портата бѣше длѣжна да изпълни тѣзи прѣобразованя, защото тя заяви това тържествено прѣдъ цѣла Европа. Но пакъ Нашитѣ залѣ-